

Povanta unui rege asiatic

1

Pe sochurile albe, de marmora, sculptate
De delta unor mesteri adusi din alte tari,
sternizate 'n masca supremei nepasari —
de alungul celor scapte alei, intretaiate
de alte scapte-alei,

In parcul meu veghiază o sută de femei —
O sută de amante pe care le-am iubit

Curatita fenezie,

Că 'n furia dorintii

In fie care noapte, sfirseam printre un cutit

Poemile 'ncepute in buzele

si dintii ...

Si 'n parcul meu,
de-alungul aleilor patate
de lacrimii ~~si~~

si de sînge,

La ora cînd amurgul colorile 'si resfrînge

Pe goalele si albe statui immaculate,

Cobor —

11352/j

Muzeul
Literarilor
Romane

24

Cobor eu singur din vastul meu palat
Rănit de scorpionul țigăii renușcări,
Și buzele-mi apriuse,
Căseră o rănitoare
De rind,
La fie-care...

11352/2

Da....

Eu - Un rege care se roagă - a fi ertat,
Către ea ca fantoma regretelor postume
Tăcutul parcă cu șapte alei întretăiate
Și alte șapte-alei,
În care stau de papă o sută de femei -
O sută de poeme trăite 'n altă lume,
Și corpurile grale și albe, remisate
Le'nșemurchez cu gestul
Zor buzele-mi apriuse,
Le'ngheț cu lăntarea Statuelor invinse!

Ion Miulescu